

vigtigt at vide noget om andre religioner, hvis man skal kunne bevæge sig rundt i verden, og hvis vi vil have, at andre kan komme her og få en god tilværelse.

Men jeg vil godt understrege, at det er nogle overvejelser, vi går med, og som vi naturligvis vil lægge frem i folkeskoleforligskredsen til debat og videreudvikling, for vi skal jo samtidig huske på, at der er frygtelig mange fag i den danske folkeskole, så derfor har vi ikke til hensigt at komme med yderligere fag. Der skal skæres ned på nogle andre ting, men omvendt så tror jeg, det er vigtigt, at børnene også får et idéhistorisk aspekt i deres folkeskoleuddannelse.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det var lige kort til fru Anne Bastrup. Fru Anne Bastrup gjorde meget ud af, eller i hvert fald lidt ud af, at fortælle, at det var meget vigtigt, at eleverne også fik forståelse for andre religioner og livsformer, men i selve formålsparagraffen om kristendomskundskab står faktisk, at »eleverne skal opnå kendskab til bibelske fortællinger og forståelse af kristendommens betydning for værdigrundlaget i vor kulturkreds.«

Derudover indgår så også ikkekristne religioner og livsanskuelser med henblik på, at eleverne får forståelse for andre livsformer og andre holdninger, så man kan sige, det allerede nu ligger inde i undervisningsformen, og vil det så ikke netop, når det nu er så vigtigt, at børnene får denne her store viden om andre forhold også, være fornuftigt, at man gjorde den obligatorisk?

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Nu hedder faget kristendom, og hvis hr. Christian H. Hansen så det antal af også danske børn, hvis forældre ikke ønsker, at de skal have faget kristendom, så ville hr. Christian H. Hansen også forstå, at det ikke er SF's politik, at vi fastholder faget kristendom. Vi ønsker et andet fag, men der er et forlig i det der folkeskolehælløj, og det betyder jo så også, at man må bøje af. Vi tabte slaget dengang, men derfor kan vi jo godt genoptage det på nogle andre vinkler, anvende nogle andre ord omkring det.

Vi vil ikke have faget kristendom, men vi vil godt have et fag, der giver børnene en idéhistorisk baggrund for forståelsen af deres samfund og andre samfund.

Ebbe Kalnæs (CD):

Jamen, jamen, jamen. Altså mine bedsteforældre, mine forældre, jeg selv er et produkt af den danske folkeskole. Vi har alle sammen oplevet, at kristendomsundervisningen – ikke forkyndelse, det er det jo ikke længere – var noget, man kunne blive fritaget for, hvis man havde en anden holdning. Jeg tror nok, vi i Danmark normalt har brugt et udtryk, der hedder liberalt frisind, det er nok det mest udbredte udtryk for det her.

Så vil jeg gerne understrege, at det ikke er et spørgsmål om at lukke op for noget i forhold til historie og kultur, som ville være skadeligt for danskhed eller noget andet.

Jeg kan med formandens tilladelse komme med et lille citat fra et interview med hr. Peter Duetoft, min gruppeformand. Han sagde: »For at beskytte dansk kultur og identitet kræver CD, at skolerne forstærker indsatsen i de kulturbærende fag, specielt dansk, historie og kristendomskundskab.« Det er faktisk vores holdning, at det er meget vigtigt i forhold til danskheden.

Når der så blev spurgt lidt senere, om det ikke kunne give problemer i det her multisamfund, som vi jo på en eller anden måde er i og er på vej mod, så svarede hr. Peter Duetoft noget i retning af, at ligesom i Bjergprædikenen, som jo går ud på omsorg, tolerance, plads til andre – hvis jeg sådan skal oversætte lidt frit – så kan det jo ikke være noget, der skulle give de store problemer.

Men jeg vil også gerne komme med et lille citat fra Aktuelt. Det er Katrine Gren Jensen fra en københavnsk skole, som fortæller, at de tosprogede og deres familier enormt gerne vil integreres, de vil gerne holde børnefødselsdage, tage på lejrture, hvis de bare forstår, hvor vigtigt det er.

»I min klasse har alle kristendomskundskab, for vi har holdt møde om, hvor vigtigt det er, at de lærer om den kristne kultur,« siger hun, og åbner døren til klasselokalet, hun normalt underviser i. Og det har man faktisk opnået på en skole, hvor over 90 pct. er tosprogede, fordi man har forstået en sammenhæng og et indhold.

Men det er klart, at når man kalder et fag for kristendomskundskab, hvad jeg ikke har noget imod, så vil man da umiddelbart reagere, hvis man kommer fra en anden tænkning og en anden kultur og en anden religion. Derfor kan vi nok nå utroligt langt ved at oplyse, forklare og fortælle, at det ikke er forkyndelse, at det egentlig er og godt kunne have heddet dansk kulturundervisning. Men det afgørende i denne sam-